

СТОРІНКА ШЕФ-РЕДАКТОРА

Микола Сенченко,
директор Книжкової палати України, професор,
e-mail: director@ukrbook.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7445-5185>

До 30-річчя незалежності України

Видатні лідери Сходу, які перемогли бідність і корупцію

На кого мають рівнятися державні лідери України? І чи є приклади керманичів, які не підкорилися юдейській ідеології паразитичної цивілізації? Є!

У цій публікації зосередимо увагу на видатних лідерах Сходу, які перемогли бідність і корупцію.

Вступ

Кожен європейець без зусиль назве імена видатних особистостей Заходу. Першу половину XX ст. було позначено діяльністю великих геополітиків — трійки лідерів антигітлерівської коаліції: Ф. Рузвельта, Й. Сталіна та В. Черчилля.

Друга половина XX ст. уже не мала особистостей такого масштабу. Можна виокремити М. Тетчер із неоконсервативною політикою, М. Горбачова із "загальнолюдськими цінностями", Б. Клінтона з плямами на сукні стажистки Білого дому, президента середнього ступеня дебільності Дж. Буша-молодшого, нобелівського "ангела смерті" Б. Обаму з демократичною людоежеркою Г. Клінтон.

Після смерті Й. Сталіна китайські лідери називали окремих радянських вождів "великими дурнями" й "брехунами" (Хрущова), "дурнями" (Горбачова) і зрадниками соціалізму.

У добу глобальної геополітичної трансформації східним країнам час розпрощатися з євроцентризмом і винятковістю Заходу. Ми звертаємо увагу на Схід і на тих лідерів, які не стали хабарниками й злодіями чи олігархами. Ми закликаємо людей у владі України брати приклад із лідерів Сходу, що перемогли корупцію та бідність у своїх країнах.

1. Перший президент Об'єднаних Арабських Еміратів (ОАЕ) шейх Заїд бен Султан Аль Нахайян (1918—2004) — визнаний найвидатнішою ісламською особистістю XX ст. Ім'я шейха занесено у "Книгу рекордів Гіннеса" як людини, котра відмовилася від найбільшого коли-небудь зафіксованого у світі хабаря, еквівалентного за сучасним ринковим курсом приблизно 500 млн дол. США. У молодості шейх вів кочове життя бедуїна, освіту й виховання здобув за Кораном.

Політичну волю освіченого (але не на європейський штиб) лідера було спрямовано в інтересах усіх бедуїнських племен, фундаментом перетворень стали створення сучасної інфраструктури, відкритість до світу та освіта місцевих арабів. Під керівництвом шейха аравійські бедуїни пройшли фантастичний шлях від племінного устрою життя до однієї з найбагатших держав світу з економічною моделлю, що ввібрала найсучасніші досягнення світової цивілізації. Сталося формування нації з племен, які ворогували в минулому, на основі консолідації народу та влади, духовної

культури (ісламу) й законів шаріату. Зміни настільки неймовірні, що радше нагадують казки Шахерезади.

2018-й був оголошений в Об'єднаних Арабських Еміратах "Роком Заїда" на честь 100-річчя людини, яка стала одним із засновників ОАЕ. 6 серпня 1966 р. шейх Заїд прийняв правління Абу-Дабі та поклав початок розвитку Еміратів як однієї з найбагатших і найсучасніших країн світу.

2. Таїланд. Великий король Рама IX — символ єдності країни

Пуміпон Адульядет (5 грудня 1927 — 13 жовтня 2016) — король Таїланду Рама IX (1946—2016) династії Чакри. У 1987 р. народ і уряд Таїланду надали монархові титул "Великий Король" (Махараджа). Його повне ім'я означає "Сила країни, незрівнянна потужність". У XX ст., ймовірно, не було глави держави, до якого щиро, з глибокою пошаною та повагою ставилися б громадяни Таїланду. Король Рама IX став безумовним кумиром кількох поколінь тайців. Його Королівську Величність жителі сприймали не лише як всенародного улюбленця, а посланця з небес, напівбога, годувальника та батька. Його портрети висіли в кожній сім'ї. Незаперечний авторитет правителя не можна було ганьбити, а портрет — паплюжити. Уряд вимагав особливо дбайливого поводження з грошовими купюрами із зображенням монарха.

3. Китай. Ден Сяопін. Від революціонера-догматика до полководця

Китайський політик і реформатор, діяч Комуністичної партії Китаю Ден Сяопін (1904—1997) був одним із прагматичних китайських керівників, що зазнавав гонінь і повертався до вершин влади. Він пройшов тривалий тернистий шлях від революціонера-догматика до полководця та Великого архітектора китайських реформ і модернізації, заснованих на поступовій конвергенції капіталізму й соціалізму під керівництвом Комуністичної партії. Один із небагатьох діячів світового комуністичного руху, який довів, що реальну владу уособлює не посада, а особа. Упродовж останнього десятиліття життя політик, не маючи жодного офіційного статусу в державі, був наймогутнішою людиною в Піднебесній, яка розпоряджалася долею мільярдного народу, і одним із найвпливовіших діячів світу.

4. Сінгапур. Лі Куан Ю — батько сінгапурського "економічного дива"

Державний політичний діяч Лі Куан Ю (1923—2015) увійшов до історії як перший прем'єр-міністр Республіки Сінгапур (1959—1990) та один із творців сінгапурського "економічного дива". Він не лише

вивів бідну острівну країну з третього світу в перший, а й переконав власним досвідом, як політик може бути державником.

5. Малайзія. Махатхір Мохамад — лідер Малайзії, який не зрадив народ заради збагачення

Доктор Махатхір Мохамад (нар. 1925 р.) пройшов складну еволюцію до політика світового рівня. З "авторитарним" лідером Малайзія набула статусу найдемо-

кратичнішої мусульманської країни. Політик не став маріонеткою Заходу і, проголосивши гасло "Ми можемо", у реформах спирався на народ багатонаціональної країни та робив акцент на якісну освіту. За його правління Малайзія перетворилася з бідної аграрної країни на одного з "азійських тигрів".

Надійшла до редакції 4 серпня 2021 року

СОЦІОКОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Від редакції

Володимир Олександрович Дергачов — український геополітик, географ-економіст, професор, доктор географічних наук, член Міжнародної федерації журналістів, іноземний член наукового комітету журналу Geopolitica, член Національної спілки журналістів України.

Професор Володимир Дергачов уперше видав серію книг із геополітики (понад 100 друк. аркушів), що охоплює традиційну, нову й найновішу геополітику. На основі геополітичної теорії Великих багатомірних просторів уперше створено електронну **"Геополітичну енциклопедію"** (понад 2,5 тис. вебсторінок) — фундаментальну працю з геополітики.

Від 1976 р. працює в Інституті проблем ринку та економіко-екологічних досліджень Національної академії наук України: науковим співробітником, завідувачем відділу, головним науковим співробітником. Від 1979 р. — член вченої спеціалізованої ради із захисту докторських дисертацій зазначеної установи за фахом "Регіональна економіка і розміщення продуктивних сил".

Відзначений почесною нагородою Одеського міського голови "Знак шани" (2010) і знаком "Петро Могила" Міністерства освіти і науки України (2010). За геополітичні прогнози й публікації про Китай неодноразово нагороджений МЗС КНР (Генеральним консульством в Одесі), зокрема тривалою поїздкою Піднебесною.

На відміну від найпоширенішого типу вчених-розробників, професор Дергачов належить до дослідників-генераторів якісно нових ідей. Висока культура й професіоналізм сприяють популяризації головної позиції науковця та громадянина: шлях до громадянського суспільства проходить через внутрішній світ людини та його економічну гідність. Не можна змінити світ, не змінивши себе.

За домовленістю з Володимиром Дергачовим друкуємо його геополітичні розвідки.

Шеф-редактор

УДК 323+327](477)(045)

DOI: 10.36273/2076-9555.2021.8(301).4-10

Володимир Дергачов,

професор, доктор географічних наук,
член Національної спілки журналістів України
та Міжнародної федерації журналістів

Третя Руїна. Національна ідея "під кого залягти" та її наслідки

В українській історії є явище, без вивчення якого важко зрозуміти сучасність. Руїни — це періоди української контрреформації з міжусобною боротьбою за переділ власності (польської, кримськотатарської, петербурзької, радянської) з акцентом на "багатовекторну" зовнішню політику. В кожній Руїні тактичні завдання боротьби за владу й шкурницькі інтереси української псевдоеліти домінували над стратегічними цілями становлення державності. Кожна з Руїн демонструвала неспроможність еліти запропонувати народу об'єднавчі цілі, супроводжувалася відмовою влади від опори на власний народ, орієнтацією на зовнішні сили й завершувалася втратою державності. У статті розглянуто ситуацію, що склалася в Україні за роки незалежності.

Ключові слова: Європейський Союз; Руїни; реституція; Майдан; геополітичні вектори; деіндустріалізація; безвізовий режим; гастарбайтери

Постановка проблеми. Перша Руїна, або пост-хмельниччина, тривала понад два десятиліття після повстання 1648 р. під проводом Б. Хмельницького. Українська знать і козаки вели боротьбу за місце витісненої польської шляхти та її власність з опорою переважно на Османську імперію (кримських татар).

Новоспечена еліта намагалася здобути владу, щоб вступити як сотники й полковники в управління громадськими землями та майном, які поступово трансформувалися в особисту власність. Утрата об'єднавчих цілей і мародерство призвели до розподілу бунтівної України між Росією та Польщею, що по-